

*Kijavítva a 106.K.704.372/2022/23. sz.
végzéssel.
Bp., 2023. szeptember 29. K-Sz.T.

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.704.372/2022/20.

A felperes: Millmen Informatikai és Tanácsadó Kft. (1162 Budapest, Istráng utca 8/1.)

A felperes képviselője: Dr. Ládi Judit Ügyvédi Iroda (1138 Budapest, Párkány utca 11.,
ügyintéző: dr. Bukoszané dr. Ládi Judit ügyvéd)

Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó
utca 5.)

Az alperes képviselője: dr. Pulainé dr. Horváth Hajnalka kamarai jogtanácsos

Alperesi érdekelt: Országos Bírósági Hivatal (1055 Budapest, Szalay utca 16.)

Az alperesi érdekelt képviselője: Balsai Ügyvédi Iroda (1024 Budapest, Margit körút 15-17.,
ügyintéző: dr. ifj. Balsai István ügyvéd)

A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.390/16/2022. számú végzés jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 54.000 (ötvennégyezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó-és vámhatóság illetékbevételi számlájára 36.000 (harminchatezer) forint kereseti illetéket.

A Fővárosi Törvényszék tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperesi érdekelt, mint ajánlatkérő a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második Része szerinti közbeszerzési eljárást indított „Digitális Bíróság rendszercsomag üzemeltetése és fejlesztése 2022” megnevezésű beszerzés tárgyában. Az ajánlati felhívás 2022. július 13-án került feladásra az Európai Unió Hivatalos Lapjában (EKR001030482022).

- [2] Az ajánlati felhívás III.1.3) Műszaki, illetve szakmai alkalmasság pontjában alkalmassági minimumkövetelményként rögzítésre került, hogy: „Alkalmatlan az ajánlattevő, ha M1.) nem rendelkezik legalább 2 fő felsőfokú informatikus vagy azzal egyenértékű végzettséggel és szakemberenként minimum 12 hónap C# és Microsoft.NET Framework 4.6 (vagy újabb) programozási nyelvekben íródott rendszerek alkalmazásfejlesztési gyakorlattal rendelkező teljesítésbe bevonnival kívánt szakemberrel. M2.) nem rendelkezik legalább 2 fő felsőfokú informatikus vagy azzal egyenértékű végzettségű, szakemberenként minimum 12 hónap C# és Microsoft.NET Framework 4.6. (vagy újabb) programozási nyelvekben íródott jogi informatikai szakalkalmazások üzemeltetésében szerzett gyakorlattal rendelkező teljesítésbe bevonnival kívánt szakemberrel. A M1.) és M2.) feltételnél 1 fő esetében megengedett az átfedés.”
- [3] Az ajánlattételi határidőre kettő ajánlat érkezett, a felperes és az EN-CO Zrt. (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő) részéről. Az alperesi érdekelt 2022. augusztus 10-én hiánypótlási felhívásban kérte a felperestől a megajánlott szakemberek önéletrajzát és végzettségét igazoló okiratok benyújtását. A felperes módosította a nyilatkozatát az M2.) alkalmasság igazolása körében, és az egyik szakember esetén villamosmérnöki, míg a másiknál műszaki menedzser végzettséget jelölt meg. Az alperesi érdekelt 2022. augusztus 19-én újabb hiánypótlási felhívást bocsátott ki arra hivatkozással, hogy a szakemberek diplomájából nem állapítható meg, hogy ezek a végzettségek felsőfokú informatikus vagy azzal egyenértékű végzettségnek minősülnek-e. Kérte ezért az egyenértékűség diplomát kiállító egyetem általi igazolás benyújtását.
- [4] A felperes 2022. augusztus 24-én előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő, kérve a hiánypótlási felhívás visszavonását arra figyelemmel, hogy az ajánlati felhívásban az alperesi érdekelt nem rendelkezett arról, hogy az M2.) pontban előírt „felsőfokú informatikus vagy azzal egyenértékű végzettség” követelménynél az egyenértékűség vizsgálatkor milyen körülmények, meghatározó paraméterek alapján tekint valamely végzettséget a felsőfokú informatikus végzettséggel egyenértékűnek. 2022. augusztus 29-én megadott válaszában az alperesi érdekelt az előzetes vitarendezési kérelmet elutasította, mert álláspontja szerint a felperesnek kellett volna igazolnia, hogy a bemutatott végzettségek megfelelnek az elvárt végzettségnek, azzal egyenértékűek. Ennek igazolási módjaként az egyetem által kiadott igazolást kérte a hiánypótlási felhívásában, melynek a felperes nem tett eleget.
- [5] Az alperesi érdekelt 2022. szeptember 13-án közbenső döntésben tájékoztatta a felperest az ajánlata érvénytelenségéről. Indokolása szerint az ajánlattevő nem igazolta, hogy a két szakember megfelel az előírt alkalmassági követelménynek, így a többlet gyakorlati időre vonatkozó megajánlása sem megalapozott, ezért az ajánlata – a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja, illetve ezzel összefüggésben a d) pontja alapján – érvénytelen.
- [6] Az összegezést 2022. szeptember 29-én küldte meg a felperesnek, melyben a felperes ajánlatát – a közbenső döntésében foglaltak szerinti indokolással – érvénytelenné nyilvánította.
- [7] A felperes 2022. október 3-án betekintett az iratokba, majd előzetes vitarendezési kérelmet nyújtott be, melyet az alperesi érdekelt elutasított. Ezt követően 2022. október 7-én jogorvoslati kérelmet terjesztett elő az eljárást lezáró döntés megsemmisítése iránt. Az I. kérelmi elemében arra hivatkozott, hogy az alperesi érdekelt megsértette a Kbt. 69. § (4)-(5) bekezdéseiben, valamint a 73. § (1) bekezdés d) és e) pontjaiban foglaltakat, mert az ajánlatát

jogszerűtlenül nyilvánította érvénytelenné, hiszen az ajánlatával szemben nem állnak fenn a Kbt. 73. § (1) bekezdés *d)* és *e)* pontjaiban foglalt érvénytelenségi okok. A II. kérelmi elemben kifejtettek szerint az alperesi érdekelt megsértette a Kbt. 69. § (4)-(5) bekezdésében, valamint a Kbt. 73. § (1) bekezdés *d)* és *e)* pontjaiban foglaltakat, mert a nyertes ajánlattevő ajánlatát jogszerűtlenül nyilvánította érvényesnek, majd nyertesnek, mert az – a Kbt. 73. § (1) bekezdés *d)* és *e)* pontjai alapján – érvénytelen. Továbbá az alperesi érdekelt a bírálattal szemben megsértette a Kbt. 2. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat, a verseny tisztaságára és esélyegyenlőségre vonatkozó alapvető rendelkezéseket is. Az első kérelmi elem tekintetében a jogsértésről való tudomásszerzés időpontjaként az összegezés napját (2022. szeptember 29-ét) jelölte meg a felperes; míg a második kérelmi elem tekintetében az iratbetekintés időpontját (2022. október 3-át).

Az alperes végzése

- [8] Az alperes a 2022. november 17. napján kelt D.390/16/2022. számú végzésével a jogorvoslati eljárást megszüntette. Indokolása szerint az első kérelmi elem vonatkozásában a 2022. szeptember 13-i tudomásszerzéshez képest a felperes 2022. október 7. napján benyújtott jogorvoslati kérelme a Kbt. 148. § (3) bekezdésében foglalt 15 napos határidőn túli, ezért elkésett. Az ajánlat érvénytelenségét az alperesi érdekelt a 2022. szeptember 13-i közbenső döntésében rögzítette, ezért a jogsértő esemény a közbenső döntés meghozatala, melynek közzétételével a felperes tudomásszerzése megvalósult. Miután az ajánlat érvénytelenségének vitatása elkésett, mert az ajánlata – a jogorvoslati kérelme elkésettsége okán – érvénytelen maradt, az egyéb érdekelt ajánlata pedig érvényes, a felperes a második kérelmi elem vonatkozásában nem kerülhet kedvezőbb helyzetbe és nincs esélye a közbeszerzési eljárás elnyerésére. Ahhoz, hogy a felperesnek közvetlen érdeke álljon fenn a jogsértés megállapítása, az egyéb érdekelt ajánlatának érvényessége tekintetében, azt kellett volna elérnie, hogy a nyertes ajánlat érvénytelen legyen és az alperesi érdekelt meg is állapítsa az egyéb érdekelt ajánlatának érvénytelenségét. Az ügyfélképesség nem alapulhat olyan jövőbeli, bizonytalan körülményen, mint egy esetleges új közbeszerzési eljárás lefolytatása, hiszen annak valós kimenetele előzetesen nem ítéltető meg, így nem állapítható meg kétséget kizáróan az sem, hogy abban a jogorvoslati eljárásban a felperes kedvezőbb helyzetbe kerülhet. Álláspontját a Kúria Kf.III.37.835/2019/4. és Kfv.II.37.111/2015/9. számú ítéletei, valamint a Fővárosi Törvényszék 104.K.702.284/2021/12. számú ítélete alátámasztja.

A kereset, a védírat és az alperesi érdekelt nyilatkozata

- [9] A felperes az alperes végzését keresettel támadta. Kiegészített keresetében a végzés hatályon kívül helyezését és az alperes jogorvoslati eljárás lefolytatására kötelezését kérte, perköltséget nem igényelt. Hivatkozása szerint a Kbt. 148. § (3)-(4) bekezdése szerinti határidő számításakor a jogsértés tudomásra jutása időpontjának, valamint a jogsértés megtörténtének a Kbt. 69. § (4) bekezdést előkészítő közbenső döntéssel és az eljárást lezáró döntéssel kapcsolatban ugyanazt kell tekinteni. A Kbt. 148. § (6) bekezdése alapján az ajánlatkérő Kbt. 69. § (4)-(7) bekezdése szerinti, jogsértő eljárási cselekménye miatt önállóan jogorvoslati kérelem nem nyújtható be, azaz a Kbt. 69. § (4) bekezdést előkészítő közbenső döntést nem kezelik külön a Kbt. jogorvoslatra vonatkozó rendelkezései, az a közbeszerzési eljárást lezáró döntéssel szembeni jogorvoslati kérelemmel támadható. A jogsértés megtörténte és az arról való tudomásszerzés időpontjaként – mindkét kérelmi elem esetén – az összegezés megküldésének napját jelölte meg. A jogsértés az alperesi érdekelt részéről tanúsított, felé irányuló eljárási cselekmények sora az egyenértékűség igazolása körében, míg a nyertes

ajánlattevő irányában tanúsított megengedő, elfogadó és az egyenlő elbánásnak nem megfelelő eljárási cselekmények voltak, amelyről ténylegesen az összegezésből szerzett tudomást. Míg az egyenértékűség igazolására több ízben felhívta, addig a nyertes ajánlattevő esetében saját hatáskörben döntötte el, hogy a programozó matematikus végzettség megfelel a felsőfokú informatikus végzettséggel egyenértékűnek. Az összegezésből szerzett arról tudomást, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlata érvényes lett, és csak a 2022. október 3-i iratbetekintés során jutott tudomására, hogy az ő M2.) pontban írt szakembereinek és a nyertes ajánlattevő M1.) pontban írt szakemberének a végzettsége tekintetében bemutatott diplomák nem egyformán kerültek elbírálásra. Azt, hogy az alperesi érdekelt az ajánlatát jogsértő módon – a Kbt. 69. § (4) bekezdését megsértve, a 2. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt verseny tisztaságára és esélyegyenlőségre, egyenlő elbánásra vonatkozó alapvető jogszérelmet megvalósítva – nyilvánította érvénytelennek, az összegezés kibocsátását és az iratbetekintést követően támadhatta meg, mivel csak ekkor jutottak a tudomására. Amennyiben az ügyfélképességét elvesztette volna, úgy iratbetekintési joga sem lett volna. Az ajánlata érvénytelenségébe nem nyugodott bele, azt várta, hogy a jogorvoslati jog gyakorlásának lehetősége a Kbt. 148. § (6) bekezdése szerint megnyíljon a számára. Mivel az alperesi érdekelt az összegezésben közölte a „végső álláspontját”, ezért csak ezt követően volt lehetősége a jogorvoslati joga gyakorlásához szükséges, így az ajánlatok érvényességi kontrolljára nézve is, az iratbetekintési jogát gyakorolni és a jogorvoslati kérelmét előterjeszteni. Ezt támasztja alá az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve is. A Kbt. Második része szerint lefolytatott egy szakaszból álló eljárásban – a kizáró okok és az alkalmassági követelmények tekintetében az igazolások kapcsán – hiánypótlási felhívásra kizárólag a Kbt. 69. § (4)-(7) bekezdései alapján kerülhet sor. Annak, hogy az alperesi érdekelt melyik jogszabályhely szerint hívja fel hiánypótlásra, annyiban van jelentősége, hogy ha arra a Kbt. 69. § (4)-(7) bekezdései szerinti bírálat során kerül sor, az ennek során elkövetett ajánlatkérői jogsértő eljárási cselekményt csak az összegezést követően lehet jogorvoslattal támadni. Az alperesi érdekelt a Kbt. 71. §-ára hivatkozott, amelyet az eljárásfajta tekintettel csakis a Kbt. 69. § (4)-(7) bekezdései alapján írhatott elő és a hiánypótlási felhívások tartalma szerint alappal vélhette, hogy a Kbt. 69. § (4)-(7) bekezdései szerinti bírálati szakaszban tart az alperesi érdekelt, figyelemmel arra is, hogy az alperesi érdekelt hiánypótlási felhívása egyik esetben sem tartalmazta a Kbt. 69. § (2) bekezdésére történő hivatkozást. Az alperesi érdekelt az ajánlatának érvénytelenné nyilvánításakor sem nyilatkozta, hogy a döntése a Kbt. 69. § (2) bekezdése alapján született. A végzettség nem értékelési szempont, ez zárja ki a Kbt. 69. § (2) bekezdés során hozott közbenső döntés alkalmazásának jogi lehetőségét. A jogorvoslatra ezért az eljárást lezáró döntést követően kerülhet sor. Az alperesi érdekelt jogsértő módon járt el akkor is, amikor az érvénytelenségről hozott döntésről szóló tájékoztatást a Kbt. 79. § (1) bekezdésére figyelemmel tette meg. A felhívás és a dokumentumok, valamint a hiánypótlások megfogalmazásából alappal vonhatta le azt a következtetést, hogy az alperesi érdekelt a teljes bírálatot elvégezte, és számára, mint a legkedvezőbb és minden igazolást benyújtott ajánlattevő számára egyértelmű volt, hogy az eljárás a Kbt. 69. § (4) bekezdésében foglaltaknál tart és az alperesi érdekelt abban a szakaszban lévő hiánypótlási felhívást bocsájt ki. A csatolt határozat ellentmond az alperesi érdekelt azon állításának, hogy megszokott az a joggyakorlat, hogy egy nyílt, egy szakaszból álló eljárásból a bírálatot szakaszokra kell tagolni úgy, hogy az ajánlattevők erről nem szereznek közvetlenül és egyértelműen tudomást. A Kúria Kfv.IV.38.105/2018/8. számú ítélete alapján jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy jogorvoslat keretében kerüljön tisztázásra, hogy a „vagy azzal egyenértékűség” körében jogszerűen fogadott-e el az alperesi érdekelt egyértelműen nem informatikai végzettségeket azzal egyenértékűnek. Az ügyfélképesség megállapításakor figyelemmel kell lenni arra is, hogy eredménytelenség esetén az alperesi

érdekelt számára nem opció, hogy le kell-e folytatnia egy újabb közbeszerzési eljárást; az alperesi érdekelt már azonos tárgyban nem az első olyan közbeszerzési eljárást folytatja le, amelyen részt vesz és érvényes ajánlatot tesz; harmadrészt ő a „Digitális Bíróság 2.0 2020” tárgyú közbeszerzési eljárás nyertese, akivel az alperesi érdekelt 2022. augusztus 29. napjáig szerződéses jogviszonyban is állt, mely szerződés elnyerésére – a nyertes ajánlattevőt megelőzve – jogorvoslati eljárásban került sor. A jogorvoslati kérelem 2. oldalán hivatkozott a nem egyenlő elbánásra, az ugyanolyan ellenőrzés hiányára; a 10. oldalán hivatkozott a végzettség egyenértékűsége tekintetében arra, hogy azt az alperesi érdekelt szubjektíven bírálta el és értékelt; és a verseny tisztaságára és esélyegyenlőségre vonatkozó alapvető rendelkezéseket megsértve hirdette ki nyertesnek a nyertes ajánlattevőt. Erre figyelemmel a jogos érdeke fennállt, ezt támasztja alá az alperesi érdekelt 2022. október 24-i válasza is. Az egyenértékűsége az alperesi érdekelt nem írt elő semmit a közbeszerzési felhívásban, így azt sem, hogy mit tekint egyenértékű végzettségnek, és hogy mivel kell azt igazolni. A szakemberek végzettsége és a gyakorlati idővel igazolható képzettség és tapasztalat elválíék egymástól. Az alperesi érdekelt az értékelési részszerpontot nem úgy határozta meg, hogy felsőfokú informatikai végzettséggel rendelkező szakemberek gyakorlati ideje/többség tapasztalata. A képzettséget és a tapasztalatot lehet egyenértékűnek tekinteni a felsőfokú informatikai végzettség tekintetében. A végzettség nem azonos a képzettséggel, ha az ajánlattevő releváns tapasztalattal rendelkezik. Adott esetben az a felsőfokú műszaki menedzser végzettségű szakember, aki rendelkezik informatikai képzettséggel és releváns tapasztalattal az adott szerződés tárgyában, annak a képzettsége egyenértékű a felsőfokú informatikai végzettséggel. Az alperesi érdekelt felesleges, túlzó és versenyszűkítő előírást tett az alkalmasság körében. Az általa megajánlott szakemberek a megkövetelt tapasztalattal rendelkeztek, továbbá olyan informatikusai képzettséggel, amelyről joggal vélte, hogy az egyenértékűség a végzettség vonatkozásában meg fog állni. Az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) gyakorlata szerint az elutasított ajánlattevő az ajánlatkérő szerv egyik versenytárs ajánlattételét megengedő határozatával szemben jogorvoslati kérelmet nyújthat be, függetlenül attól, hogy a közbeszerzési eljárás mely szakaszában kerül sor e határozatra, másrészt az ilyen jogorvoslat keretében alkalmazni kell az ítélezési gyakorlatban kialakított, a C-771/19. számú ítélet 31. pontjában idézett alapvetéseket, miszerint: „A közbeszerzési eljárás keretében azon ajánlattevőknek, akiknek a kizárását/érvénytelenségét kimondják, a szerződés elnyerése érdekében egyenértékű jogos érdekük fűződik a többi ajánlattevő ajánlatának kizárásához. Az egyik ajánlattevő kizárása azt eredményezheti, hogy a másik ajánlattevő a szerződést közvetlenül ugyanezen eljárás végén nyeri el, másrészt abban az esetben, ha mindkét ajánlattevőt kizárják, és új közbeszerzési eljárás indul, azon mindegyik ajánlattevő részt vehet, és ez által közvetetten elnyerheti a szerződést. Az érintett közbeszerzési eljárásban résztvevők száma, hasonlóan a keresetet indító résztvevők száma, valamint az általuk felhozott jogalapok különbözősége nem releváns az 1. pontban hivatkozott elv alkalmazása szempontjából.” Végül arra hivatkozott, hogy a nyertes ajánlattevő a szakemberek önéletrajzainál hamis adatokat szolgáltatott, amelyet a jogorvoslati kérelem 12. számú mellékletében tételesen megadott, így az az alperes számára minden kétséget kizáróan felismerhető volt, ezért ezt a jogsértést is vizsgálnia kellett volna, hivatalból ki kellett volna terjesztenie az eljárását a nyertes ajánlattevő hamis adatszolgáltatásának vizsgálatára.

- [10] Az alperes védíratában – a végzésében foglaltak fenntartásával – a kereset elutasítását kérte és perköltséget igényelt. Hivatkozása szerint a Kbt. 79. § (1) bekezdése alapján az ajánlatkérő köteles írásban tájékoztatni az ajánlattevőt az ajánlata érvénytelenségéről, arról az ajánlatkérő dönt, hogy ezt közbenső döntésben vagy az összegezésben teszi meg. A Kbt. 69. § (4) bekezdése nem tartalmaz olyat, hogy az ajánlatkérő ne hozhatna közbenső döntést, sőt

kifejezetten arról rendelkezik, hogy az eljárás eredményéről szóló döntés meghozatalát megelőzően milyen eljárási cselekményeket tehet és kell megtennie. Amennyiben az ajánlatkérő közbenső döntést hoz, annak formájára és tartalmára az összegezésre vonatkozó szabályok alkalmazandók, azzal a különbséggel, hogy az összegezés lezárja az eljárást és minta szerint kell azt írásban elkészíteni. Az ajánlatkérőnek tehát nem kötelező közbenső döntést hoznia, de lehetősége van rá a Kbt. 69. § (2) bekezdése és a Kbt. 79. § alapján, és ebben közölheti az érvénytelen ajánlatot tevőkkel annak indokait. Jelen esetben a felperes a közbenső döntésben foglalt érvénytelenségi okokat sérelmezte. Az ajánlata érvénytelenségéről ezért a tudomásszerzése 2022. szeptember 13-án megvalósult. A Kbt. 148. § (6) bekezdése a Kbt. 69. § (4) bekezdésében foglalt eljárási cselekményekre engedi, hogy a sérelmet szenvedett fél az összegezés közlésétől éljen jogorvoslattal, a közbenső döntés azonban a Kbt. 69. § (2) bekezdése és a Kbt. 79. §-a szerinti eljárási cselekmény. A felperes ajánlatát az ajánlatkérő megvizsgálta, azt hiánypótolgatta, majd annak alapján megállapította, hogy az alkalmassági feltételeknek nem felel meg, ezért érvénytelen. A felperes által előadottakból és a Kbt.-ből sem vezethető le, hogy a közbenső döntésben foglaltakat csak az összegezés meghozatalát követően lehet támadni. Maga a felperes is úgy fogalmazott a 6. oldal utolsó bekezdésében, hogy a „Kbt. 69. § (4) bekezdést előkészítő közbenső döntés”, tehát a közbenső döntés megelőzi a Kbt. 69. § (4) bekezdésében foglalt eljárási cselekményeket, ezért szükségképpen nem tartozik bele a később támadható eljárási cselekmények körébe. A Kbt. nem zárja ki, hogy a közbenső döntés, mint jogsértő cselekmény ellen külön jogorvoslattal éljenek. Az alperesnek kérelmi elemenként kellett vizsgálnia a felperesi tudomásszerzést, ezért vizsgálta az első kérelmi elem vonatkozásában az ajánlata érvénytelenségéről történő tudomásszerzését. A közbenső döntés ellen azonban nem terjesztett elő előzetes vitarendezési kérelmet, melyben az érvénytelenségét vitathatta volna, és amennyiben az érveit az ajánlatkérő nem fogadja el, úgy jogorvoslati kérelmet terjeszthetett volna elő. Az a tény elfogadható, hogy a felperes a második kérelmi elem tekintetében az egyéb érdekelt ajánlatának érvényességéről és nyertességéről az összegezésből szerzett tudomást, azt azonban nem hagyhatta figyelmen kívül, hogy az első kérelmi elem elkésettsége miatt az felperes ajánlata érvénytelen maradt, ezért nem kerülhetett kedvezőbb helyzetbe az egyéb érdekelt ajánlatának érvénytelensége megállapítása esetén sem. A felperes ügyfélképességének vizsgálatára a jogorvoslati eljárásban az első kérelmi elem elkésettségének tükrében kerül sor. A felperes által hivatkozott kúriai ítélet tényállása lényegileg eltérő, ugyanis abban az eljárásban a közbenső döntést követte a vitarendezési kérelem, a közbenső döntés nem maradt érintetlen, a kérelmező a részére nyitva álló határidő alatt próbálta elérni az ajánlata érvényessé nyilvánítását. Jelen esetben pedig az ajánlata érvénytelenségébe belenyugodva várta az összegezést, amely nyilvánvalóan nem tartalmazhatott mást, mint a közbenső döntés, hiszen azt sem vitarendezéssel nem támadta, sem jogorvoslati eljárást nem kezdeményezett ellene. A hivatkozott az eljárásban továbbá az áririndolás kérése és annak elbírálása volt kérdéses és a Kúria a költségelemek vizsgálata vonatkozásában mondta ki, hogy a kérelmező jogorvoslatot kezdeményezhet a költségelemek körében, melynek tárgya, hogy a kérelmező ajánlata ugyanazon a vizsgálaton esett-e át, mint a nyertes ajánlata. A felperes ajánlata nem csupán érvénytelen lett, hanem az érvénytelenség vitatása is elkésett, ezért az egyéb érdekelt érvényes ajánlatának vitatásához szükséges ügyfélképesség – és az ennek fennállásához szükséges jogos érdek – elenyészett, hiszen a felperes soha nem lehet az eljárás nyertese. A Fővárosi Törvényszék 104.K.701.122/2020/2. számú ítéletében is a felperes által idézett kúriai ítélet alkalmazásának mellőzését mondta ki. Az ügyfélképesség fennállása szempontjából nem releváns, hogy a felperes korábban már részt vett az ajánlatkérő által indított közbeszerzési eljárásban és volt nyertes ajánlattevő, majd szerződéses jogviszonyban is állt az ajánlatkérővel, ezen körülmények nem alapozzák

meg a második kérelmi elem vonatkozásában a felperes ügyfélképességét, erre tekintettel az egyéb érdekelt ajánlatának érvénytelenné nyilvánításához fűződő érdeke nem állhat fenn. Az ügyfélképességet nem alapozza meg az a felperesi érvelés sem, hogy az ajánlata nem ugyanolyan kritériumok mentén került vizsgálatra, mint az egyéb érdekeltté. Arra ugyanis a jogorvoslati kérelemben nem hivatkozott, hogy a jogos érdeke abban áll, hogy azt vizsgálja meg, hogy ugyanolyan ellenőrzésen esett-e át mindkét ajánlat. Ezt a hivatkozást és a kúriai ítéletre történő hivatkozást kizárólag a keresetlevél tartalmazza. Szintén első alkalommal terjesztette elő a nyertes ajánlattevő hamis adatszolgáltatására vonatkozó kérelmet a keresetlevelében, azt a jogorvoslati kérelme nem tartalmazta. A hivatkozott 12. számú melléklet mindössze egy a felperes által összeállított táblázat, amely nem tartalmazta a Kbt. 62. § (1) bekezdés *i)* pontjában foglaltak nyertes ajánlattevő általi megsértését. A táblázat benyújtása nem pótolja az erre irányuló kérelmi elem előterjesztésének hiányát. A jogorvoslati eljárás kiterjesztése pedig az alperes mérlegelési körébe tartozik, e tekintetben kötelezettség nem terheli. E jogintézmény nem lehet eszköze más eljárásjogi akadály miatt nem vizsgált jogsértések vizsgálata kikényszerítésének.

- [11] Az alperesi érdekelt az alperes pernyertességét támogatva kérte a kereset elutasítását. Perköltséget igényelt. Hivatkozása szerint a Kbt. 69. § (2) bekezdése alapján, a megfelelőség ellenőrzése körében kérte be a hiányzó, alkalmasság megállapítására szolgáló igazolásokat és az erre benyújtott iratokban foglalt ellentmondás tisztázására hívta fel a felperest hiánypótlásra. Téves a felperes azon álláspontja, hogy őt, mint legkedvezőbb ajánlatot tevőt a Kbt. 69. § (4) bekezdésében foglaltakra figyelemmel hívta volna fel az igazolások benyújtására. Jogosult a Kbt. 69. § (2) bekezdésében foglalt eljárási cselekmények során a Kbt. 71. §-ban foglalt hiánypótlási felhívással élni, és nincs külön tájékoztatási kötelezettsége arra vonatkozóan, hogy a Kbt. 69. § (2) bekezdése szerinti hiánypótlási felhívást bocsát ki. A közbenső döntésében foglalt érvénytelenség tényéről és annak részletes indokairól a felperest tájékoztatta, amelyhez képest az összegezés új információt nem tartalmazott. Ezért a Kbt. 69. § (2) bekezdés szerinti jogsértés, azaz a felperes ajánlata érvénytelenségének megállapítása a felperes tudomására 2022. szeptember 13. napján jutott. A közbenső döntésről mindkét ajánlattevő értesült, az mindkét ajánlattevő tekintetében 2022. szeptember 13. napján kézbesítettnek minősült, ezért nem az összegezéssel szereztek tudomást először a felperesi ajánlat érvénytelenségéről. Mindezekre figyelemmel az első kérelmi elem vonatkozásában a 2022. szeptember 13-i tudomásszerzéshez képest a kérelmező 2022. október 7. napján benyújtott jogorvoslati kérelme a Kbt. 148. § (3) bekezdésében foglalt 15 napos határidőn túl érkezett, ezért elkéssett. A második kérelmi elem vonatkozásában a felperes ügyfélképessége nem áll fenn. A közvetlen, jogos érdeksérelmet az jelenti, ha a vélt jogsértés megalapozottsága esetén lehetőség van a szerződés elnyerésére. (Kúria Kf.III.37.383/2019. (BH2020.6.190)) Egy jövőbeni bizonytalan esemény jelenleg előre megállapítható végkimenetellel nem zárulhat, ezért nem vezethet annak megállapítására, hogy abban az eljárásban a felperes feltétlenül kedvezőbb helyzetbe kerülne. A felperes által felhívott Kfv.IV.38.105/2018/8. számú kúriai ítélet tényállása nem azonos a jelen ügyével. A hamis adatszolgáltatással kapcsolatban a Kúria Kfv.V.37.695/2022/2. számú eseti döntése az irányadó. A felperes már a 2022. október 3-i előzetes vitarendezési kérelmében kérte, hogy állapítsa meg a nyertes ajánlattevő négy szakemberre vonatkozó rendelkezésre állási nyilatkozatáról, hogy azok nem valósak, ezt elutasította, mert a felperes állítása csupán feltételezésen alapult, azt alátámasztani, igazolni nem tudta. A jogorvoslati kérelmében ezzel kapcsolatban azt az álláspontját fejté ki, hogy a nyertes ajánlattevő miért nem felel meg a felhívásban előírt alkalmassági feltételeknek, ez azonban a második kérelmi elemmel van összefüggésben, melynek vizsgálatára nem kerülhet sor az ügyfélképesség hiánya miatt. Nem

merült fel egyetlen olyan adat sem, mely miatt az alperesnek hivatalból az eljárás kiterjesztéséről kellett volna döntenie. A bíróság első szakaszában az ajánlatkérő előzetes ellenőrzési kötelezettsége keretében azt vizsgálja meg, hogy az ajánlattevő a benyújtott nyilatkozatai alapján megfelel-e az előírt alkalmassági követelményeknek, fennáll-e kizáró ok, illetve ellenőrzi az értékelési szempontokra adott megajánlás megfelelőségét és megalapozottságát. Ez azonban semmiképpen sem minősül a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti vizsgálatnak. A Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján köteles volt vizsgálni a benyújtott ajánlatok érvényességét. Az ajánlat megfelelőségének ellenőrzése során pedig szükségesnek tartotta a Kbt. 71-72. § szerinti bírálati cselekmények, a hiánypótlási felhívások elvégzését, melyre jogosult volt. A Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti vizsgálat csak az ajánlatkérő által felkért egy vagy több ajánlattevő által külön felhívásban benyújtani kért dokumentumokra terjed ki. A végső bírálatot kizárólag a nyertes ajánlattevő vonatkozásában végezte el. A 2022. szeptember 13. napján meghozott közbenső döntés a bírálati folyamat előzetes ellenőrzési szakaszát lezárta, így az ajánlatok második bírálati szakasza már nem terjedt ki a felperes ajánlatára annak érvénytelensége miatt.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [12] A felperes keresete – az alábbiak szerint – nem alapos.
- [13] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés *a)* pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 124. § (2) bekezdés *c)* pontja értelmében egyszerűsített perben, a Kp. 124. § (5) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A végzés jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján bírálta el. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. Döntése meghozatala során a Kúria joggyakorlatát figyelembe véve járt el, attól nem tért el.
- [14] A támadott végzés jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kellett bizonyítania.
- [15] A bíróságnak a felperes keresete alapján abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az alperes a végzésében jogszerűen állapította-e meg az első kérelmi elem vonatkozásában a jogorvoslati kérelem elkésettségét, a második kérelmi elemmel összefüggésben a felperes ügyfélképességének hiányát.
- [16] Előjáróban a bíróság vizsgálta a felperes jogorvoslati kérelme tartalmát. A felperes a jogorvoslati kérelme első kérelmi elemében az ajánlata érvénytelenné nyilvánítását sérelmezte. Nem hivatkozott arra ezzel összefüggésben, hogy az alperesi érdekelt jogsértése abban áll, hogy a diplomák eltérő ellenőrzésével, illetve az egyenértékűség eltérő igazolási módjával az egyenlő elbánás követelményét megsértette. A jogorvoslati kérelem 2. oldalán csak megsértett jogszabályi rendelkezésként – a második kérelmi elemet követően – jelölte

meg a Kbt. 2. § (1)-(2) bekezdéseiben foglaltakat, a 10. oldalán pedig a második kérelmi elemmel összefüggésben kifogásolta a szubjektív alapú végzettség vizsgálatot, azonban itt nem hivatkozott a Kbt. 2. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakra. Tehát a Kbt. 2. § (1)-(2) bekezdéseinek jogszabályhely szerinti hivatkozásán túl a jogorvoslati kérelme olyan érvelést nem tartalmazott, mint amit a keresetlevelében jogsértésként adott elő. A felperes jogsértésként a Kbt. 69. § (4)-(5) bekezdésében, valamint a Kbt. 73. § (1) bekezdés *d)* és *e)* pontjaiban foglaltak megsértését jelölte meg arra hivatkozással, hogy nem állnak fenn az érvénytelenségi okok, így az alperesi érdekelt jogszerűtlenül nyilvánította az ajánlatát érvénytelennek. Figyelemmel arra, hogy a felperes az első kérelmi elem vonatkozásában jogsértésként az ajánlata érvénytelenné nyilvánítását jelölte meg, ezért a jogsértésről való tudomásszerzés időpontja az az időpont, amikor az ajánlata érvénytelenségéről tudomást szerzett. Tekintettel arra, hogy az alperesi érdekelt a 2022. szeptember 13-án meghozott és még aznap kézbesített közbenső döntésében tájékoztatta a felperest az ajánlata érvénytelenségéről és annak indokairól, a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az ajánlatának érvényességéről az alperesi érdekelt összegezéséből értesült. A 2022. szeptember 29-i összegezés ugyanis a közbenső döntéshez képest új információt nem tartalmazott és a közbenső döntést és az abban foglaltakat nem teszi figyelmen kívül hagyhatóvá. Aggály nélkül megállapítható volt tehát, hogy a felperes a saját ajánlata érvénytelenségéről 2022. szeptember 13-án a közbenső döntésből szerzett tudomást.

[17] A Kbt. 69. §-ban az ajánlatok bírálatának menetét szabályozza, meghatározva az annak során elvégzendő eljárási lépéseket, cselekményeket. Első lépésként a Kbt. 69. § (1) bekezdése alapján az ajánlatok és részvételi jelentkezések elbírálása során az ajánlatkérőnek meg kell vizsgálnia, hogy az ajánlatok, illetve részvételi jelentkezések megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek. A Kbt. 69. § (2) bekezdése szerint az ajánlatkérő köteles megállapítani, hogy mely ajánlat vagy részvételi jelentkezés érvénytelen, és hogy van-e olyan gazdasági szereplő, akit az eljárásból ki kell zárni. Az ajánlatkérő a bírálat során az alkalmassági követelmények, a kizáró okok és a 82. § (5) bekezdése szerinti kritériumok előzetes ellenőrzésére köteles az egységes európai közbeszerzési dokumentumba foglalt nyilatkozatot elfogadni, valamint minden egyéb tekintetben a részvételi jelentkezés és az ajánlat megfelelőségét ellenőrizni, szükség szerint a 71-72. § szerinti bírálati cselekményeket elvégezni. A Kbt. 69. § (3) bekezdése értelmében a (2) bekezdésben foglaltak alapján megfelelőnek talált ajánlatokat az ajánlatkérő az értékelési szempontok szerint értékeli. A Kbt. 69. § (4) bekezdése szerint az eljárás eredményéről szóló döntés meghozatalát megelőzően az ajánlatkérő köteles az értékelési szempontokra figyelemmel legkedvezőbbnek tekinthető ajánlattevőt megfelelő határidő tűzésével felhívni a kizáró okok, az alkalmassági követelmények, valamint – adott esetben – a 82. § (5) bekezdése szerinti objektív kritériumok tekintetében a közbeszerzési dokumentumokban előírt igazolások benyújtására.

[18] A fentiek alapján tehát - a felperesi állásponttal ellentétben - a bírálati szakaszban a hiánypótlási felhívásra a Kbt. 71. §-a alapján kerül sor és nem a Kbt. 69. § (4)-(7) bekezdései alapján. Ebben a körben az ajánlatkérő nem tetszőlegesen választja meg, hogy melyik jogszabályhely alapján bocsátja ki a hiánypótlási felhívást. A felperes ezért téves jogértelmezése következményeként volt abban a hiszemben, hogy a hiánypótlási felhívásra már a Kbt. 69. § (4)-(7) bekezdései alapján került sor. A bírálati folyamat kétlépcsős rendjéből kifolyólag egyértelmű, hogy a hiánypótlási felhívásra az első bírálati szakaszban került sor, függetlenül attól, hogy az alperesi érdekelt felhívásában a Kbt. 69. § (2) bekezdését nem jelölte meg. Az alperes és az alperesi érdekelt is helytállóan érvelt mindezzel.

- [19] A Kbt. 79. § (1) bekezdése alapján az ajánlatkérő köteles az ajánlattevőt vagy részvételre jelentkezőt írásban tájékoztatni az eljárás vagy az eljárás részvételi szakaszának eredményéről, az eljárás eredménytelenségéről, az ajánlattevő vagy részvételre jelentkező ajánlatának, illetve részvételi jelentkezésének érvénytelenné nyilvánításáról, valamely gazdasági szereplő kizárásáról, valamint ezek részletes indokáról, az erről hozott döntést követően a lehető leghamarabb, de legkésőbb három munkanapon belül. Az ajánlatkérőnek tehát nem kötelezettsége közbenső döntést hozni az ajánlatok bírálati szakaszában, de lehetősége van arra, hogy közbenső döntésben döntsön az ajánlatok érvénytelenségéről. Amennyiben az ajánlatkérő közbenső döntésében állapítja meg, hogy mely ajánlat érvénytelen és mely ajánlat érvényes, erről köteles megfelelő tájékoztatást nyújtani, majd jogosult csak az érvényes ajánlatot benyújtó ajánlattevőkkel folytatni az eljárását, és ezt követően áttérni az értékelés szakaszára. Az ajánlatkérőnek az értékelési szakaszban van lehetősége arra, hogy a megfelelőnek talált ajánlatokat az értékelési szempontok szerint értékelje, és a Kbt. 69. § (4) és (6) bekezdései alapján az igazolásokat a legkedvezőbbnek tekinthető ajánlattevőtől (vagy az értékelési sorrendben azt követő meghatározott számú következő legkedvezőbb ajánlattevőtől) bekérje. A Kbt. 69. § (4) bekezdése alapján az ajánlatkérő az értékelési szakaszban csak az érvényes ajánlatot benyújtó, legkedvezőbbnek tekinthető ajánlattevőt köteles az igazolások benyújtására felhívni.
- [20] A kétlépcsős eljárási rendet támasztja alá a Kbt. 69. §-hoz fűzött jogalkotói indokolás is, mely szerint: „Az ajánlatkérő csak azokat az ajánlatokat köteles értékelní, amelyeket a fentiek szerinti ellenőrzés – ideértve az esetleges hiánypótlást, illetve az irreális ajánlati elemek vizsgálatát is – eredményeként megfelelőnek talált. Az ajánlatkérő csak az értékelési szempontok alapján legkedvezőbb ajánlattevőt köteles felhívni arra, hogy a kizáró okok fenn nem állásának igazolására, illetve az alkalmassági követelményeknek való megfelelésre vonatkozó dokumentumokat nyújtsa be 5 munkanapos határidő alatt. (...) Az ajánlatkérő az eljárást lezáró döntésben csak olyan ajánlattevőt nevezhet meg nyertes ajánlattevőként, aki a fentiek szerinti igazolási kötelezettségének eleget tett. Az ajánlatkérő az összegezésben csak akkor nevezheti meg a második legkedvezőbb ajánlattevőt, ha az eljárást lezáró döntés meghozatalát megelőzően őt is felhívta az igazolások benyújtására.”
- [21] A fentiekre figyelemmel a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az eljárási rendre vonatkozó jogértelmezést illetően az alperes és az alperesi érdekelt álláspontja nem helytálló. A felperes jogértelmezése téves voltát igazolja az az állítás, hogy egy nyílt, egy szakaszból álló eljáráson belül a bírálatot nem kell szakaszokra tagolni, és ebből fakadó téves értelmezés eredménye volt az a megállapítása, hogy az alperesi érdekelt a Kbt. 69. § (4)-(7) bekezdései szerint hívta fel hiánypótlásra, és ezért a Kbt. 148. § (6) bekezdése alapján az ajánlatkérő vélt jogsértő eljárási cselekménye miatt csak a közbeszerzési eljárást lezáró döntéssel szembeni jogorvoslati kérelemmel támadhatja meg a közbenső döntést, és így az ajánlata érvénytelenné nyilvánítását.
- [22] Az alperesi érdekelt a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján a bírálati szakaszban köteles volt vizsgálni a benyújtott ajánlatok érvényességét, ebben a körben a Közbeszerzési Dokumentumban foglaltaknak és az alkalmassági követelményeknek való megfelelést. A megfelelés ellenőrzése körében kérte be a hiányzó, alkalmasság megállapítására szolgáló igazolásokat a Kbt. 71. §-a alapján a felperestől. Az alperesi érdekelt a 2022. szeptember 13. napján meghozott közbenső döntésével a bírálati folyamat első ellenőrzési szakaszát lezárta és megállapította, hogy a felperes ajánlata érvénytelen. Így az

ajánlatok második, értékelési szakasza már nem terjedt ki a felperes ajánlatára annak érvénytelensége miatt. Az alperesi érdekeltnek a felperest – hiába ő tette összezszerűségében a legkedvezőbb ajánlatot – nem kellett felhívnia a Kbt. 69. § (4) bekezdése alapján igazolások benyújtására, mert ajánlatának érvénytelenségét az értékelési szakaszt megelőzően már megállapította. Csak a nyertes ajánlattevőt kellett felhívnia a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerint a szükséges igazolások benyújtására, mivel az értékelést csak ezen érvényes ajánlat vonatkozásában kellett elvégeznie, a felperes ajánlatának „kiesése” folytán a nyertes ajánlattevő maradt a legkedvezőbbnek tekinthető ajánlattevő. Helytállóan hívta fel a felperes figyelmét az alperes arra, hogy a Kbt. 69. § (4) bekezdésének éppen az a célja, hogy gyorsítsa a bírálat folyamatát, az ajánlatkérőnek ne kelljen valamennyi ajánlatot teljeskörűen megvizsgálnia és ennek eredményeképpen meghoznia az eljárást lezáró döntését, hanem kizárólag a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdés szerint a megfelelően talált ajánlatokat értékeli az értékelési szempontok szerint.

- [23] A fentiekre figyelemmel a felperes hivatkozásával ellentétben a Kbt. 69. § (2) bekezdése nem csak a 69. § (7) bekezdése folytán alkalmazandó. Az alperesi érdekelt által a hiánypótlási felhívrásában írt, a bírálat elvégzésére vonatkozó megfogalmazása arra utalt, hogy a 69. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt megfeleléségi vizsgálatot elvégezte és e körben tárt fel hiányosságokat, melyek pótlására hívta fel a felperest.
- [24] A Kbt. 148. § (3) bekezdése szerint a kérelem – a (4)-(5) bekezdés szerinti eltéréssel – a jogsértésnek a kérelmező tudomására jutásától számított tizenöt napon belül, a közbeszerzési eljárást lezáró jogsértő döntés esetében pedig a jogsértésnek a kérelmező tudomására jutásától számított tíz napon belül nyújtható be. A jogsértés megtörténtétől számított kilencven napon túl kérelmet előterjeszteni nem lehet.
A Kbt. 148. § (6) bekezdése szerint az ajánlatkérő 69. § (4)-(7) bekezdése szerinti, jogsértő eljárási cselekménye miatt külön jogorvoslati kérelem nem nyújtható be, ezen jogsértés ellen a közbeszerzési eljárást lezáró jogsértő döntéssel szembeni jogorvoslati kérelemben lehet kérelmet előterjeszteni. A 69. § (4)-(7) bekezdése szerinti eljárási cselekményekre vonatkozó kérelem nem minősül a közbeszerzési eljárást lezáró jogsértő döntéssel szembeni kérelmi elemhez képest másik, önálló kérelmi elemnek, és a (3)-(4) bekezdés szerinti határidő számításakor a jogsértés tudomásra jutása időpontjának, valamint a jogsértés megtörténtének ugyanazt kell tekinteni, mint ami a közbeszerzési eljárást lezáró jogsértő döntéssel szembeni jogorvoslati kérelemre irányadó.
- [25] A fenti jogszabályi rendelkezések alapján a Kbt. 148. § (6) bekezdése csak az értékelési szakaszra vonatkozik, azzal kapcsolatban rögzíti, hogy az ajánlatkérő 69. § (4)-(7) bekezdése szerinti, jogsértő eljárási cselekménye miatt külön jogorvoslati kérelem nem nyújtható be, ezen jogsértés ellen a közbeszerzési eljárást lezáró jogsértő döntéssel szembeni jogorvoslati kérelemben lehet kérelmet előterjeszteni. Mivel az alperesi érdekelt a felperest nem a Kbt. 69. § (4)-(7) bekezdései szerint hívta fel hiánypótlásra, a felperes tudomásszerzésére nem volt alkalmazható a Kbt. 148. § (6) bekezdése. Az alperes helyesen állapította meg, hogy a 2022. szeptember 13-i tudomásszerzéshez képest a kérelmező 2022. október 7. napján benyújtott jogorvoslati kérelme a Kbt. 148. § (3) bekezdésében foglalt 15 napos határidőn túl érkezett, ezért az elkésett.
- [26] Tekintettel a jogorvoslati kérelem – első kérelmi elem vonatkozásában való – elkésettségére, a törvényszéknek nem kellett érdemben vizsgálnia a végzettségek egyenértékűségével

kapcsolatban tett felperesi előadásokat. Ezt követően ezért a törvényszék a második kérelmi elemmel összefüggésben a felperes ügyfélképességét vizsgálta.

- [27] A Kúria a Kf.III.37.835/2019/4. (KJD.2020. 24.) számú ítélete szerint: „[7] Az ajánlattevő is csak akkor nyújthat be jogorvoslati kérelmet, ha közvetlenül kimutatható valamilyen jog- vagy érdeksérelem a vitatott közbeszerzési eljárással kapcsolatban. Ezen egyértelmű jogalkotói célra figyelemmel tehát a jogorvoslati kérelmet előterjesztő ajánlattevő esetében is vizsgálni kell, hogy az általa állított jogsértés közvetlenül sérti-e vagy veszélyezteti-e jogát vagy jogos érdekét. [8] Minden ajánlattevő érdeke, hogy az ajánlatkérő az ajánlatokat jogszerűen bírálja el, ez az általános elvárás azonban még nem teremti meg a közvetlenül kimutatható jog vagy érdeksérelem a közbeszerzési eljárással kapcsolatban. Nem alapozza meg a kérelmezői státuszt, ha – figyelemmel a 2007/66/EK irányelvben foglaltakra is – az ajánlattevő a jogsértés megállapítása esetén sem kerül kedvezőbb helyzetbe. Az eljárás eredménytelensége esetére feltételezett újabb közbeszerzési eljárás megindítása egy olyan jövőbeni, bizonytalan szempont, amely nem igazolja, hogy a jogsértés megállapítása az ajánlattevő jogi helyzetét pozitívan befolyásolná. Márpedig jogorvoslati kérelmet csak az terjeszthet elő, akinek a jogorvoslati kérelemmel elérni kívánt cél teljesülése esetén, azaz a jogszabályoknak megfelelő elbírálás esetén reális esélye lenne az adott közbeszerzési szerződés elnyerésére. Az érvénytelen ajánlatot benyújtó ajánlattevő, ha elfogadja az ajánlatának érvénytelenné nyilvánításáról szóló döntést, akkor általában nem tudja a Kbt-ben előírt közvetlen jog- vagy érdeksérelem valószínűsíteni, hiszen bármi is lenne a közbeszerzési eljárás kimenetele, ő előnyösebb helyzetbe nem kerülne, a nyeresre nem lenne esélye. Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy az ajánlattevői pozíció nem szűnik meg pusztán azért, hogy az ajánlattevő ajánlata érvénytelen lett, ez azonban még nem igazolja azt az állítását, hogy a közbeszerzési eljárásban való részvétel önmagában megalapozza az ajánlattevő jogorvoslati kérelem benyújtására való jogosultságát. (...) Nincs tehát olyan kötelezettsége a felperesnek, hogy az érdekelt ajánlatát mintegy „felélessze” és újra megvizsgálja, még hozzá akként, hogy azt érvényesnek minősítse. Mindez pedig azt jelenti, hogy ha a nyertes ajánlatának ismételt elbírálásának eredményeként a nyertes ajánlat is érvénytelennek bizonyulna, az az érdekelt jogi helyzetét semmilyen módon nem érintené, abban az eljárásban, amelyben ajánlatot tett, a pozíciója továbbra sem változna, annak az eljárásnak, amelyikben elindult, biztosan nem lehetne a nyertese.”
- [28] A jelen perbeli közbeszerzési eljárásban az alperesi érdekelt a felperes ajánlata érvénytelenségét megállapította. Tekintettel arra, hogy a felperes jogorvoslati kérelmének – első kérelmi elem vonatkozásában megállapított – elkésettsége miatt a felperes ajánlata érvénytelen maradt, a nyertes ajánlattevő ajánlata érvényességének kifogásolására irányuló jogorvoslati eljárás vonatkozásában nem áll fenn a közvetlen, jogos érdeke, mert a felperes a jogsértés megállapítása esetén sem kerülne, kerülhetne kedvezőbb helyzetbe. Még ha a nyertes ajánlat érvénytelennek is bizonyulna, az a felperes jogi helyzetét semmilyen módon nem érintené, hiszen a jelen per tárgyát képező közbeszerzési eljárásban a pozíciója továbbra sem változna, az ajánlata érvénytelensége okán biztosan nem lehetne a nyertes. Az eljárás eredménytelensége esetére feltételezett újabb közbeszerzési eljárás megindítása pedig egy olyan jövőbeni, bizonytalan esemény, amely számos körülmény eredője, amely nem igazolja, hogy a jogsértés megállapítása az ajánlattevő jogi helyzetét pozitívan befolyásolná. Ezért a felperes ügyfélképessége érvelésével szemben nem megállapítható.
- [29] A felperes által hivatkozott Kfv.IV.38.105/2018/8. számú kúriai ítélet a jelen perre a tényállás eltérősége miatt nem alkalmazható. Helytállóan hivatkozott arra az alperes, hogy abban az

eljárásban az árindokolás kérése és annak elbírálása volt kérdéses, és a Kúria a költségelemek vizsgálata vonatkozásában mondta ki, hogy az érvénytelen ajánlatot tevőnek is fennáll a jogos érdeke és így jogorvoslatot kezdeményezhet arra nézve, hogy a költségelemek tekintetében ugyanolyan jogi-szakmai ellenőrzésen esett-e át, mint a saját ajánlata. Másrészt abban az eljárásban a kérelmező az ajánlata érvénytelenségét megállapító közbenső döntést megtámadta, azzal szemben előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő, majd annak érdemi elutasítását követően nyújtotta be a jogorvoslati kérelmet. A jelen eljárásban azonban a felperes a közbenső döntéssel szemben nem élt a számára biztosított jogorvoslattal. Az a körülmény pedig nem volt értékelhető e tekintetben, hogy erre a jogorvoslati szabályok téves értelmezése miatt került sor.

- [30] Helytállóan utalt arra is az alperes, hogy az ügyfélképesség fennállása szempontjából nem releváns az, hogy a felperes korábban már részt vett az alperesi érdekelt által indított közbeszerzési eljárásban és nyertes ajánlattevő is volt, majd szerződéses jogviszonyban is állt vele, ezen körülmények nem alapozhatják meg a második kérelmi elem vonatkozásában a felperes ügyfélképességét. Az EUB C-771/19. számú ítélete alapján sem állapítható meg a felperes ügyfélképessége. Az ítélet 30. pontja alapján az „ajánlattevők (...) akkor tekintendők érintettnek, ha még véglegesen nem lettek kizárva, és hogy a kizárás akkor végleges, ha arról az érintett ajánlattevőket értesítették, továbbá, ha a kizárást egy független jogorvoslati szerv jogszerűnek ítélte, vagy ha a kizárás ellen jogorvoslati eljárásnak többé már nincs helye.” A 42. pontja szerint „a 31. pontjában felidézett elv csak annyiban érvényes, amennyiben az ajánlattevő kizárását jogerős határozat nem hagyta helyben”. Mivel a jelen per tárgyát képező közbeszerzési eljárásban a felperes az ajánlata érvénytelenségét megállapító közbenső döntést nem támadta meg jogorvoslattal, így az ajánlata érvénytelenségének megállapítása véglegesnek minősül.
- [31] A felperes jogorvoslati kérelme alapján a törvényszék megállapította, hogy az a hamis adatszolgáltatására vonatkozó kérelmi elemet nem tartalmazta. A felperes a jogorvoslati kérelme 10. oldala alján, valamint a 11. oldalán hivatkozta a 12. számú mellékletet, olyan összefüggésben, hogy álláspontja szerint a nyertes ajánlattevő által megjelölt szakemberek nem felelnek meg az alkalmassági követelményeknek, ezért az ajánlata érvénytelen. Tekintettel arra, hogy a felperes a második kérelmi elem körében hivatkozott erre, a felperes alaptalanul kéri számon az alperesen olyan jogsérelem kivizsgálását, amire a jogorvoslati kérelmében hamis adatszolgáltatásként nem hivatkozott.
- [32] A fentiekre figyelemmel a törvényszék a felperes teljes körben alaptalannak bizonyult keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján elutasította.
- [33] A felperes pervesztes lett, ezért a bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perköltségének megtérítésére. A perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (6) bekezdéseire figyelemmel az alperes által a védiratában megjelölt 9 óra időráfordítást elfogadva 6000 forintos óradíjjal számolva, a felszámított 100.000 forint helyett 54.000 forintban határozta meg, mert a jogszabály szerinti óradíj megemelésére nem látott lehetőséget.
- [34] ~~*A bíróság a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *h*) pontja alapján~~

~~feljegyzett, az Itv. 45/A. § (2) bekezdése, a 39. § (3) bekezdés b) pontja és a 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 36.000 forint kereseti illeték megfizetésére.~~

[35] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése és a Kp. 126. § (3) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2023. március 22.

Fintáné dr. Vásárhelyi Julianna s.k. dr. Winklerné dr. Nóvó Ildikó s.k. dr. Váczi Katalin s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

*,„A bíróság a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett, az Itv. 45/A. § (2) bekezdése, a 39. § (3) bekezdés b) pontja és a 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 36.000 forint kereseti illeték megfizetésére. A teljesítési határidő a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg. Az eljárási illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.”

Fővárosi Törvényszék
106.K.704.372/2022/23.

V é g z é s

A Millmen Informatikai és Tanácsadó Kft. felperesnek a Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság alperes ellen indított közbeszerzési ügyben hozott D.390/16/2022. számú végzés jogszerűségének vizsgálata iránti perében – melybe az Országos Bírósági Hivatal alperesi érdekeltként belépett – a Fővárosi Törvényszék a 2023. március 22. napján kelt 20. sorszámú – 21. sorszámú kiegészítő ítélettel kiegészített – ítélete indokolásának [34] pontját hivatalból elírás miatt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 352. § (1) bekezdése alapján az alábbiak szerint javítja ki:

„A bíróság a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett, az Itv. 45/A. § (2) bekezdése, a 39. § (3) bekezdés b) pontja és a 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 36.000 forint kereseti illeték megfizetésére. A teljesítési határidő a

Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg. Az eljárási illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetni. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.”

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 352. § (4) bekezdés *a)* pontja zárja ki.

Budapest, 2023. szeptember 29.

Fintáné dr. Vásárhelyi Julianna s.k.
a tanács elnöke